

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

تىرىش

تولستوي [رۇسىيە]

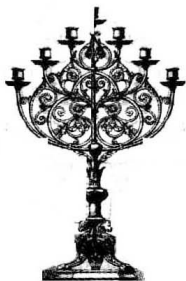
شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

تىرىلىش

تولستوي [رۇسىيە]

تەرجىمە قىلغۇچى: غوپۇر ھوشۇر نىيازى

图书在版编目 (C I P) 数据

复活/(俄罗斯)托尔斯泰(Tolstoy, L. N.)著;山宝改编;吾甫尔·吾守尔尼亚孜译.—乌鲁木齐:新疆美术摄影出版社, 2006.5

ISBN 7-80658-922-8

I. 复... II. ①托... ②山... ③吾... III. 长篇小说—俄罗斯—近代—缩写本—维吾尔语(中国少数民族语言)
IV. 1512.44

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第 037209 号

بۇ كىتاب جۇڭگو بالىلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتىنىڭ 2000 - يىلى
12 - ئاي 1 - نەشرى 1 - باسىمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

چەت ئەل نادىر ئەدەبىي ئەسەرلىرىدىن تاللانما

قىزىقىش

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى نەشر قىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقاتتى

شىنجاڭ مورتوم (MORTOM) مەتبەئەچىلىك چەكلىك

شىركىتىدە بەت ياسالدى

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

2006 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى، 2006 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى

فورماتى: 787 × 970mm 1/32؛ باسما تاۋنىقى: 7.25

ISBN 7 - 80658 - 922 - 8

باھاسى: 7.50 يۈەن

本书根据中国少年儿童出版社 2000 年 12 月第 1 版第 1 次
印刷版本翻译出版。

责任编辑: 茹鲜古丽·吐尔逊

美术编辑: 阿扎提·巴拉提
叶尔江·铁流

责任校对: 穆巴拉克·阿帕尔
艾比布拉·艾力

审 订: 亚森·吾不力哈斯木
吐尔洪江·苏里坦

世界经典文学作品赏析

复活 (维文)

吾甫尔·吾守尔尼亚孜 译

新疆美术摄影出版社出版

新疆新华书店发行

新疆漠尔通(MORTOM)印刷有限责任公司制版

新疆新华印刷厂印刷

2006 年 5 月第 1 版 2006 年 5 月第 1 次印刷

开本: 787×970 毫米 1/32 印张: 7.25

ISBN 7-80658-922-8

定价: 7.50 元

如遇质量问题请与新疆美术摄影出版社出版科联系

电话: 0991-4521461

ئاپتونىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى

لېۋ نىكولا يېۋىچ تولستوي (1828 — 1910) 19 - ئە - سىردە ئۆتكەن رۇسىيلىك ئەڭ ئۇلۇغ يازغۇچى. ئۇ رۇسىيىنىڭ تۇرا ئۆلكىسىدىكى ياسنایا بولىانا قورۇقىدا بىر چوڭ ئاقسۆڭەك ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئاتا - ئانىسى بالدۇرلا ئۆلۈپ كەتكەنلىكتىن، ئۇ ھاممىسىنىڭ تەربىيىسىدە چوڭ بولغان ۋە ناھايىتى زور دەرىجىدە، ھاممىسىنىڭ بىلىندۈرمەي تەسىر كۆرسىتىشى ئارقى - سىدا پۈتكۈل ھاياتىدا ئىنسانپەرۋەرلىك روھىغا ئىگە، ئىخلاسمەن دىن مۇرىتلىرىدىن بولۇپ يېتىلگەن.

تولستويىنىڭ بالىلىق چاغلىرىدا قوبۇل قىلغىنى تىپىك ئاقسۆڭەكلەرچە تەربىيىدىن ئىبارەت. ئۇ، 1844 - يىلى قازان ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرىپ رۇسسو، موز - تىپسكىيۇ قاتارلىق مەرىپەتپەرۋەر مۇتەپەككۇرلارنىڭ تە - سىرىنى قوبۇل قىلغان. مەكتەپنىڭ شەكىل - ۋازلاشچە تەربىيىسىدىن ھەم روسىيە تۇرمۇشىدىكى قويۇق مۇس - تەبىئىيلىك ۋە قۇلچىلىق كەيپىياتىدىن نارازى بولغاچقا، 1847 - يىلى ئوقۇشتىن چېكىنىپ يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ خوجىلىق زېمىنىدا يانچىلىق

تۈزۈمنى ئىسلاھ قىلىش سىنىقى ئېلىپ بارغان، بىراق
ئىسلاھات مەغلۇپ بولغان.

1851 — 1854 — يىللىرى تولستوي كافكازدا ھەربىي
خىزمەت ئۆتىگەن ھەمدە يېزىقچىلىقنى باشلىغان،
1854 — 1855 — يىللىرى قىرىم ئۇرۇشىغا قاتناشقان. بىر
قانچە يىللىق ھەربىي تۇرمۇش ھاياتى ئۇنىڭغا يۇقىرى
تەبىقىدىكىلەرنىڭ چىرىكلىكىنى كۆرسىتىپلا قالماستىن،
بەلكى كېيىنكى غايەت زور ئەسىرى «ئۇرۇش ۋە
تىنچلىق» تا ئۇرۇش مەيدانلىرىنى چىنلىق بىلەن تەس-
ۋىرلىشى ئۈچۈنمۇ ئاساس سېلىپ بەرگەن. 1855 — يىلى
11 — ئايدا تولستوي پېتېربۇرگقا كېلىپ ئەدەبىيات ساھە-
سىگە كىرىدۇ. ئۇنىڭ داڭقىنى چىقارغان ئەسەرلىرىدىن
تەرجىمىھال خاراكتېرىدىكى «بالىلىق دەۋرى» (1855 —
يىلى)، «ئۆسمۈرلۈك دەۋرى» (1857 — يىلى) ناملىق رومان-
لىرى ۋە «بىر پومبىشچىكنىڭ سەھىرى» (1856 — يىلى)
ناملىق ھېكايىسى بار بولۇپ، بۇ ئەسەرلەر ئۇنىڭ ئاق-
سۆڭەكلەر تۇرمۇشىغا بولغان تەنقىدىي پوزىتسىيىسىنى
ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

1857 — ۋە 1860 — يىلى تولستوي ئىلگىرى — كېيىن
بولۇپ ئىككى قېتىم غەربىي ياۋروپاغا سەپەر قىلىپ،
فرانسىيە، گېرمانىيە، ئەنگلىيەلەردە زىيارەتتە بولىدۇ.
ئەمما كاپىتالىستىك جەمئىيەتتىكى قاتمۇقات زىددىيەت-
لەر ۋە قىپپالغىچ پۇل ھۆكۈمرانلىقى تۈپەيلىدىن،

ئۈمىدسىزلىنىپ قايتىپ كېلىدۇ. ئۇ كىشىلەرگە «- مەڭگۈلۈك دىنىي ھەقىقەتلەر» بويىچە ياشاش ۋە ئاقسۆ- گەكلەرنى «پۇقرالاشتۇرۇش» نى تەشەببۇس قىلىدۇ، بۇ كۆز- قاراشلار ئۇنىڭ ھېكايىسى «ليۇسىم» (1857 — يىل) ۋە پوۋېستى «كازاك» (1852 — 1862 — يىللار) تا ئەكس ئېتىدۇ.

19 — ئەسىرنىڭ 50 — يىللىرىدىن 60 — يىللىرىنىڭ باشلىرىغىچە بولغان ۋاقىت تولستوي ئىجادىيىتىنىڭ دەسلەپكى دەۋرى ھېسابلىنىدۇ. بۇ دەۋردە تولستوي پۈ- تۈنلەي ئاقسۆڭەكلەر سىنىپىنىڭ مەيدانىدا تۇرۇپ، بىر تەرەپتىن، يانچىلىق تۈزۈمىدىن نارازى بولىدۇ. پومپش- چىكلار بىلەن دېھقانلارنىڭ قاراشلىشىشىدىن خاتىر- جەمسىزلىنىدۇ، بىر تەرەپتىن، زوراۋانلىق كۈچ بىلەن ئىنقىلاب قىلىشقىمۇ قارشى تۇرىدۇ، «ئەخلاقىي جەھەتتە ئۆز- ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ»، رۇسىيە ئۈچۈن بىر غايىۋى يول تېپىش ئارقىلىق، كاپىتالىستىك ئېكسپى- لاتاتسىيىدىن ۋە يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان پرولې- تارىيات ئىنقىلابىدىن ساقلىنىشنى ئارزۇ قىلىدۇ. بۇند- ىداق تۈپ ئىدىيە ئۇنىڭ كېيىنكى پۈتكۈل ھاياتىغا ۋە ئىجادىيىتىگە سىڭىپ كەتكەن.

19 — ئەسىرنىڭ 60 — يىللىرىنىڭ باشلىرىدىن 70 — يىللىرىنىڭ ئاخىرىغىچە بولغان ۋاقىت تولستوي- نىڭ دۇنيا قارشى ۋە ئىجادىيىتىنىڭ پىشىپ يېتىلگەن

مەزگىلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاساسلىق ۋەكىل خاراكتېرلىك ئەسەرلىرى «ئۇرۇش ۋە تىنچلىق» ۋە «ئاننا كارىننا» دىن ئىبارەت.

1863 - يىلىدىن 1869 - يىلىغىچە تولستوي زور ھەجىملىك تارىخىي رومان — «ئۇرۇش ۋە تىنچلىق» نى يېزىپ چىقتى، بۇ — ئۇنىڭ ئىجادىيەت مۇساپىسىدىكى بىرىنچى نامايەندە. روماننىڭ قۇرۇلمىسى زور، پېرسوناژلىرى كۆپ، تىپىك ئوبرازلار جانلىق، مۇكەممەل بولۇپ، ئۇ، تارىخىي داستان ۋە يىلنامە ئالاھىدىلىكىگە ئىگە چوڭ ھەجىملىك كاتتا ئەسەر.

1873 - يىلىدىن 1877 - يىلىغىچە ئۇ ئون ئىككى قېتىم تۈزىتىش كىرگۈزۈش ئارقىلىق ئىككىنچى نامايەندە خاراكتېرىدىكى كاتتا ئەسىرى — «ئاننا كارىننا» نى يېزىپ تاماملىدى، بۇ ئەسەر بەدىئىيەتتە كامالەتكە يەتكەن ئەسەردۇر.

19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان ۋاقىت تولستوي ئىجادىيىتىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلى ھېسابلىنىدۇ. ئەينى چاغلاردا رۇسىيىدىكى ھەر خىل ئىجتىمائىي زىددىيەتلەر مىسلىسىز كەسكىنلەشكەن بولۇپ، پۈتكۈل رۇسىيە بۇرژۇئا دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ ھارپىسىدا تۇرۇۋاتاتتى. جىددىي ئۆزگىرىۋاتقان جەمئىيەتنى چوڭقۇرلاپ تەكشۈرۈش، پەلسەپە، دىن، ئەخلاق ۋە ئېتىقادقا دائىر

مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق، تولستوینىڭ دۇنيا قارىشىدا ئاقسۆڭەك پومبېشچىكتىن پاترىئارخال دېھقانغا قاراپ جىددىي بۇرۇلۇش يۈز بەردى. ئۇنىڭ بۇ دەۋردىكى ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە ئەسەرلىرى كو-مېدىيە «قارا كۈچلەر» (1886-يىل)، پوۋېست «ئىۋان ئىلىچنىڭ ئۆلۈمى» (1886-يىل)، «ھاجى مۇرات» (1886-1904-يىللار)، رومان — «تىرىلىش» (1889-يىل) تىن ئىبارەت.

تولستوي ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ئاددىي پۇقراچە تۇرمۇش كەچۈرۈشكە تىرىشىپ، پەرھىز تۇتۇپ گۆشسىز تاماق يەيدۇ، جىسمانىي ئەمگەك بىلەن شۇ-غۇللىنىپ، يەر ئاغدۇرىدۇ، سۇ توشۇيدۇ، كۆكتات سۇ-غىرىدۇ، موزدۇزلۇق قىلىدۇ ھەمدە خۇسۇسىي مال-مۈلكىدىن ۋە ئاقسۆڭەكلىك ئىمتىيازىدىن ۋاز كېچىش-نى ئارزۇ قىلىدۇ، شۇ تۈپەيلىدىن ئايالى بىلەن پىكىر ئىختىلاپى تۇغۇلۇپ، ئائىلە مۇناسىۋىتى يىرىكىلىشىپ قالىدۇ. 1910-يىلى 10-ئايدا، ئۇ ئائىلىسىدىن ھېچ-كىمگە ئۇقتۇرماي چىقىپ كېتىپ، يول ئۈستىدە ئۆپكە ياللۇغىغا گىرىپتار بولۇپ، 11-ئاينىڭ 20-كۈنى ئاستاپوۋ دېگەن پويىز ئىستانسىسىدا ۋاپات بولىدۇ، ئۇ شۇ يىلى 82 ياشتا ئىدى.

بىرىنچى قىسىم

1

باھار كەلدى. نەچچە يۈز مىڭلىغان ئاھالىسى بار بۇ كىچىك شەھەردە ئادەملەر ئۆزلىرى ماكان قىلغان ئانا تەبىئەتنى بۇزۇپ تونۇغۇسىز قىلىۋېتىشكەن بولسىمۇ، باھار يەنىلا ئۆز قەرەلىدە يېتىپ كەلدى. قۇياش نۇرى گويا ئانىنىڭ ئىللىق ۋە يۇمران قولىدەك تەبىئەتنى سىلاشقا باشلىدى. ئوت - چۆپلەر قايتا كۆكەردى، ھەتتا تاشلارنىڭ يېرىقلىرىدىنمۇ قەيسىرانە ئۈنۈپ چىقتى....

بىراق، باھار تۈرمىنىڭ ئېگىز تاملىرىدىن ھالقىپ تەللىدى.

بۈگۈن — 28 — ئاپرېل ئۈچ نەپەر جىنايەتچى سوتتا سوتلىنىدىغان كۈن. ئۇلار بىر ئەر، ئىككى ئايال، ئايال. لارنىڭ ئىچىدىكى بىرى ئاساسىي جىنايەتچى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئايرىم يالاپ ئېلىنىپ كېلىنىشى لازىم ئىدى. باش نازارەتچى بۇيرۇققا بىنائەن ئايال نازارەتچىنى ئېلىپ سولاقخاننىڭ ئاياللار تۇرىدىغان قاراڭغۇ ۋە سېسىق كارىدورىغا كىردى.

نازارەتچى شاراق — شۇرۇق قىلىپ تۆمۈر قۇلۇپقا

ئاچقۇچ سالىدى ۋە ئىشكىنى ئېچىۋېتىپ:

— ماسلوۋا، سوتقا! — دەپ ۋارقىرىدى. ئىشكى ئې-
چىلىشى بىلەن كامېردىن كارىدوردىكىدىنمۇ بەتتەرەك
سېسىق پۇراق دىماغقا گۈپپىدە ئۇرۇلدى. شۇڭا ئۇ ئى-
شكىنى يېڭىۋاشتىن يېپىپ قويۇپ، ساقلاپ تۇردى.

كامېردىن ئالدىراش ھەرىكەت قىلىۋاتقانلىق ئاۋاز-
لىرى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. بىر- ئىككى مىنۇتتىن
كېيىن، ئاق كوپتا بىلەن ئاق يوپىكىنىڭ ئۈستىگە كۈل
رەڭ پەلتو كىيگەن، بېشىغا ئاق ياغلىق چىگكەن ئوت-
تۇرا بوي، كۆكرىكى تولۇق كەلگەن ياش ئايال چىقىپ
كەلدى، كىشىلەرنىڭ كۆزلىرى چاقناپ كەتتى. ئەتى
بولسا كېرەك، ئەتىمالىم، ئۇ بىرنەچچە تۇتام قاپقارا بۇ-
دۇر چېچىنى رومىلىنىڭ تېگىدىن چىقىرىپ قويغاند-
ى. ئايالنىڭ چىرايىدىكى ئۇزاق ۋاقىت تۈرمىدە ياتقان
كىشىلەرنىڭ چىرايىدىلا بولىدىغان ئالاھىدە بۇزغۇنلۇق
كىشىگە ئوربىلاردا تۇرۇۋېرىپ كۆكلەپ كەتكەن ياڭيۇنىڭ
بىخلىرىنى ئەسلىتەتتى. يۈزىدە، بولۇپمۇ چىرايىنىڭ
تولىمۇ سولغۇن ۋە بۇزغۇنلۇقىدىن تېخىمۇ قارا، تېخى-
مۇ نۇرلۇق كۆرۈنىدىغان، سەل ھوۋۇققان، لېكىن ئاجا-
يىپ شوخ، بىرى بىلىنەر- بىلىنمەس ئەلەس كەلگەن
كۆزلىرى كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتاتتى..... نازارەتچى
كامېرنىڭ ئىشكىنى ياپقىلىۋاتقاندا، ئىشكىتە بىر مو-
ماينىڭ ئادەتتىن تاشقىرى تاتىرىپ كەتكەن ۋە قورۇق

باسقان سولغۇن چىرايى كۆرۈندى. نازارەتچى موماينىڭ بېشىنى ئىشىك بىلەن ئىتتىرىۋىدى، كامېردىن ئايال-لارنىڭ كۈلكە ساداسى ياڭرىدى. بىراق موماي جاھىللىق بىلەن روجەككە چاپلىشىپ:

— بىر گەپتە چىڭ تۇر، — دېدى بوغۇق ئاۋاز بى-

لەن.

ماسلوۋا باش نازارەتچىگە ئەگىشىپ بىنادىن چۈشتى ۋە ئاياللار كامېرىدىنمۇ بەكرەك سېسىق، چۇقان-سۆ-رەنلىك ئەرلەر كامېرىنىڭ يېنىدىن ئۆتتى. ھاۋا ئۆتۈ-شىدىغان كۆزنەكلەردىن تەلمۈرۈپ تۇرغان سان-ساناق-سىز كۆزلەر ئۇلارنىڭ كەينىدىن قاراپ قېلىۋەردى، ئۇلار ئىشخانغا كىردى. ئىشخاندا يالاپ ئېلىپ ماڭىدىغان ئىككى ساقچى مىللىق تۇتۇپ تۇراتتى. ئىشخانا كاتىپى تاماكا ھىدى سىڭىپ كەتكەن بىر ئالاقىنى ھېلىقى ساقچىلاردىن بىرىگە بېرىپ:

— بۇنى ئېلىپ كېتىڭلار، — دېدى ماسلوۋانى

كۆرسىتىپ.

كوچىدىكى يولۇچىلار ئالايىتەن توختاپ ماسلوۋاغا قىزىقىپ قارىشاتتى. بالىلارمۇ بۇ ئايالغا ئاجايىپ بىر ۋەھىمە بىلەن قارىشاتتى. ئۇلار بۇ چوقۇم بىر قاراقچى ئايال بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ قېلىشقان بولۇشى مۇمكىن....

ھەممەيلەننىڭ كۆزى ئۆزىگە تىكىلگەنلىكىنى

سەزگەن ماسلوۋا ئۇلارغا پەسەنت قىلماي، ئەكسىچە پەنھان شادلاندى.

ماسلوۋا ئۇن دۈكۈنىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ھېچكىم چىقىلمىغاچقا ئەركىن - بىمالال دانلا-ۋاتقان كەپتەرلەردىن بىرىنى دەسسەۋالغىلى قىل قالدى. ئۇ بىر كۆكۈش كەپتەر ئىدى. ئۇ كەپتەر پۇررىدە يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ماسلوۋانىڭ قولىقىنىڭ تۈۋىدىنلا ئۆتۈپ ئۆتۈپ كەتتى، ھەتتا ئۇنىڭ قاناتلىرىنىڭ شامىلى ماسلوۋانىڭ يۈزىنى يەلپۈپمۇ قويدى. ئۇ مىيىقىدا كۈلدە، لېكىن شۇ ئۇزۇننىڭ شۇ تاپتىكى ھالىتىنى ئەسلىپ ئېغىر خورسىنىپ قويدى.

2

ماسلوۋا بىر يانچى ئايالنىڭ نىكاھسىز تۇغۇلغان قىزى بولۇپ، ئۇنىڭ ئانىسى چارۋا - ماللارغا قارايدىغان مومىسى بىلەن بىللە سەھرادا ئاچا - سىڭىل بىر جۈپ زېمىندار قېرى قىزنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى. ماسلوۋا تۇغۇلۇشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭ ئانىسى بەش بالا تۇغۇلغان ئىدى، ئۇلارنىڭ بىرىمۇ ئەي بولمىدى. ئۇنىڭ بىر يولۇچى سىگاندىن نىكاھسىز تۇغۇلغان ئالتىنچى بالىسى دەل ماسلوۋا ئىدى، ماسلوۋانىڭ تەقدىرىمۇ يۇقىرىقىدەك بولغان بولاتتى، لېكىن شۇ ئارىدا كۈتۈلمىگەن يەردىن

مۇنداق بىز ئىش يۈز بەردى، يەنى بىر كۈنى ئىككى قېرى قىزنىڭ بىرى قايماقتىن ھەمىشە ئىنەكنىڭ ھىدى پۇراپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، مالچى ئاياللارنى جىمىلەپ قويۇش ئۈچۈن مال قوتىنىغا كىرىپ قالدى۔ دە، بىر تۇغۇتلۇق ئايالنىڭ بوۋىقى بىلەن بۇ يەردە ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى، ئۇ بوۋاق ناھايىتى چىرايلىق ئىدى. بوۋاققا مېھرى چۈشۈپ قالغان قېرى قىز ئۇنىڭغا تەربىيىچى ئانا بولۇشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. كېيىن، دېگەندەكلا ئۇ، قىزچاقنى چوقۇندۇر۔ دى ۋە ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ، داۋاملىق ئۇنىڭ ئانىسىغا سۈت ۋە پۇل ئەۋەتىپ تۇردى. شۇنداق قىلىپ قىزچاق ھايات قالدى.

قىزچاق ئۈچ ياشقا كىرگەن يىلى ئۇنىڭ ئانىسى ئاغرىپ ئۆلۈپ كەتتى. مال – ۋارانغا قارايدىغان مومىسى نەۋرىسىگە قاراشقا يېتىشەلمىگەچكە، قېرى قىزلار ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ ئۆيىگە ئەكېلىۋالدى. قاپقارا قوي كۆزلۈك بۇ قىزچاق تولىمۇ تېتىك ۋە يېقىملىق بولغاچقا، قېرى قىزلار ئۇنى ئۆزلىرىگە مەلىكە قىلىۋېلىشتى.

قېرى قىزلار ئاچا – سىڭىل ئىدى. كىچىكى – سوفىيە ئىۋانوۋنانىڭ كۆڭلى يۇمشاقراق بولۇپ، ئەينى چاغدا ماسلوۋا ھايات ساقلاپ قالغانمۇ شۇ ئىدى. چو – ئى – ماريە ئىۋانوۋنانىڭ باغرى قاتتىقراق ئىدى. سو – فىيە ماسلوۋانى ئۆزىنىڭ بېقىۋالغان قىزى

قىلىۋالماقچىمۇ بولغانىدى. بىراق ماريە ئىۋانوۋنا ئۇنى ئۆي خىزمەتكارى، كۈتكۈچى قىز قىلىۋېلىپ، بىرەر ئىشى دىتتىغا ياقماي قالسا، قىزچاقتىن ئاچچىقىنى چىقارماقچى بولاتتى. شۇنداق قىلىپ مۇشۇنداق تۈپتىن ئوخشاشمىغان ئىككى خىل تەسىر ئاستىدا چوڭ بولغان بىچارە قىز يېرىم ئۆي خىزمەتكارى، يېرىم تەربىيىلەندۈرۈلۈپ قىز بولۇپ قالدى. ئۇنى چاقىرغانىمۇ كەمسەتمەش خاراكتېرىنى ئالغان «كاتكا» دېگەن ئىسىم بىلەنمۇ ئەمەس، ئەزىزلەش خاراكتېرىنى ئالغان «كاتىنكا» دېگەن ئىسىم بىلەنمۇ ئەمەس، بەلكى رۇسلار ئىچىدىكى ئەڭ ئاددىي بىر ئىسىم بىلەن «كاتيۇشا» دەپ چاقىردى. شاتتى. ئۇ يېنىكرەك ئىشلارنىمۇ قىلاتتى، ئىككى خوتۇن جايىغا كىتاب ئوقۇپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ ۋاقتى ئۆتكۈزۈشنى ئىمكانىيەت بىلەنمۇ تەمىن ئېتەتتى.

ئۇ ئون ئالتە ياشقا كىرگۈچە شۇنداق تۇرمۇش كەچۈرۈۋەردى. ئۇ ئون ئالتە ياشقا كىرگەن يىلى، ئۇلارنىڭ ئىككىگە ئىككى قېرى قىزنىڭ بىر نەۋرە ئىنىسى كەلدى، ئۇ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى، شۇنداقلا تولىمۇ باي كىنەز ئىدى. كاتىۇشا ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالدى. ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتكەندە، ھېلىقى يىگىت ئۇرۇشقا كېتىۋېتىپ، بىر نەۋرە ھەدىلىرىنىڭكىدە تۆت كۈن تۇردى. ماڭىدىغان كۈنىنىڭ ئالدىنقى كېچىسى ئۇ كاتىۇشانى ئازدۇردى - دە، ئەتىسى ئۇ كاتىۇشاغا يۈز

رۇبىلىق قەغەز پۇلدىن بىرنى تۇتقۇزۇپ قويۇپ كېتىپ قالدى. ئۇ كېتىپ بەش ئايدىن كېيىن كاتىۋشا ئۆزىنىڭ ھامىلىدار بولۇپ قالغانلىقىنى جەزملەشتۈردى.

ماسلوۋانىڭ ئەمدى قېرى قىزلارنىڭكىدە داۋاملىق ئىشلەۋېرىشكە رايى قالمىغانىدى، ئۇ گويا باشقىلا ئا- دەمگە ئۆزگىرىپ قالغاندەك، ئىشلارنى قوللىنىپ ئۈچ- بىلا قىلىدىغان، ھېچ ئىش خۇشياقمايدىغان بولۇپ قال- دى. ئىككى قېرى قىز نارازى بولۇپ ئۇنى ئىشتىن بوشتىۋەتتى.

كاتىۋشا ئۇلارنىڭكىدىن كېتىپ، بىر شۆبە ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقىنىڭكىگە خىزمەتچى قىز بولۇپ كىردى، لېكىن ئۇ بۇ يەردە ئاران ئۈچ ئايلا تۇرالىدى. ئىدارە باشلىقى قېرىپ قالغىنىغا قارىماي ساقال تاشلاپ، كۈن بويى ئۇنىڭغا چاپلىشىۋالاتتى، كاتىۋشا باشلىقنىڭ رايىغا باقماي ئۇنى «ئەخمەق»، «قېرى ئالۋاستى» دەپ تىللايتتى. ئۇ ئاخىر ئەدەپسىزلىك قىلغانلىقى تۈپەيلى- دىن، ئىشتىن بوشتىلىدى. دەل مۇشۇ پەيتتە ئۇ تۇغ- ھاقچى بولۇپ قالدى. شۇڭا ئۇنى سەھرالىق بىر ھاراق- پۇرۇش كىنىدىك ئانا ئۆز ئۆيىگە ئورۇنلاشتۇردى. ئۇنىڭ تۇغۇتى ئاسان بولدى. لېكىن يېزىدا بىر كېسەل ئايالنى تۇغدۇرۇپ كەلگەن كىنىدىك ئانا كاتىۋشاغا تۇغۇت ئۈس- تىدە چىللە قىزىتمىسىنى يۇقتۇرۇپ قويدى. نەتىجىدە، بوۋاقتى يېتىم بوۋاقلار ئۆيىگە ئاپىرىپ بېرىشكە مەجبۇر

